

Moja Nova godina i društvo oko mene

Zovem se Aleksandar Smukov i ovo je već treća godina od kako sam zdrav, a bio sam bolestan od četrtog meseca do kraja 2009. godine kad sam prestao da idem u bolnicu. Do 2008. godine sam video na oba oka, a onda sam prestao da vidim na desno oko, a 2009. godine sam zbog bolesti u Nemačkoj izgubio i drugo oko. Iako je prošlo tri godine, svega se još uvek sećam.

poslednje nisam video mamu.

Kada sam bio u bolnici, mami i tati je bilo teško. Tata je vreme provodio sa bolesnim sekama kod kuće, a mama je bila sa mnom u bolnici. U bolnici mi nije bilo loše, mada mi je nekada bilo teško. Najteže mi je bilo kada su mi radili nešto sa leđima i pred operacije. Onda sam otišao u Nemačku. Sećam se da sam seke i tatu poslednji put video na na stanici pre nego što sam krenuo. Tata je vozio iza autobusa sve do Mađarske kada nisu hteli da ga puste preko granice zato što nije imao pasoš. Poslednje što sam video su bili doktori. Žao mi je što tada

Kada sam se vratio družio sam se uglavnom sa starijim ljudima, jer me deca nisu prihvatila. Nisu hteli da se druže sa mnom jer su se plašili da me ne povrede. Bilo mi je malo teško kada sam došao, dok nisam naučio kuću. Posle četiri meseca otišao sam u predškolsko. Brzo sam se privikao. Posle sam saznao da je mama spavala u školi prvi dan kada sam bio tamo, nisam to znao, da sam znao plakao bi kao malo dete. Kada sam došao brzo sam se upoznao sa drugarima sa kojima se i sad družim. Već četiri godine sam u internatu u Zemunu i lepo mi je tamo. Drago mi je što imaju školu za slepe, jer sam tamo naučio Brajevu azbuku, da glumiim, da igram šah, da sviram harmoniku i još mnogo stvari. Često mi dolaze drugari iz škole kod mene kući.

Već tri puta sam bio u Ivanjici u kampu. Presrećan sam kad me NURDOR zove da idem u Ivanjicu u kamp, i ne mogu spavam danima pred Ivanjicu jer sam uzbuđen. Ove godine sam se malo zaljubio u Ivanjici, i još uvek sam zaljubljen. Jedva čekam sledeće godine da opet idem u Ivanjicu jer sam rešio da se oženim tamo. U Ivanjici sam stekao mnogo prijatelja koji su me prihvatili iako ne vidim.

Svake godine me mnogo obraduju iz NURDOR-a, donesu meni i sekama paketiće za Novu godinu. Mi ih doživljavamo kao našu porodicu. Oni me vode u moju posebnu kuću-Ivanjicu. Ovu Novu godinu sam dočekao kao i uvek kod kuće. Dobio sam mnogo paketića i nisam mogao da dočekam novogodišnju noć, pa sam poklone otvarao ranije. Za Novu godinu sam dobio fudbal, čoveče ne ljuti se, karte i slatkiše.

Kada porastem hoću da završim medicinsku školu i da budem doktor. Kada budem bio doktor moći ću sam sebe da lečim, kao i drugu decu. Jedva čekam sledeću godinu, 2014. jer ću tada biti konačno izlečen, mada mama kaže da već jesam.

Hvala NURDORU što me svake godine usrećuje, roditeljima što su uz mene, sekama što postoje i svim mojim prijateljima.

Aca